

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОВОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
З Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
З Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV

Ч. 203.

ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 21-го ВЕРЕСНЯ 1978

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK.

THURSDAY, SEPTEMBER 21, 1978

No. 203. VOL. LXXXV.

БОГДАН ГАСЮК ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ СВІТОВОГО, А МИРОСЛАВ КИЙ КРАЙОВОГО ПРОВОДУ „ЗАРЕВА”

Богдан Гасюк

Лігйтон, Па. — У суботу й неділю, 16-го й 17-го вересня ц. р., тут на оселі. Олега Ольжича відбулися IX Світовий та X Крайовий З'їзди Об'єднання Українських Академічних Товариств Національного Солідаризму „Зарево”, в яких взяло участь 29 делегатів ЗСА, Канади та Європи. IX Світовий З'їзд обрав керівні органи світового „Зарева” в такому складі: Богдан Гасюк — голова Центрального Проводу „Зарева”, Мирослав Кий — перший заступник, Олег Кандиба — другий заступник, Данило Штупль — третій заступник, Ольга Михайлюк — секретар, Василь Камінський — фінансовий референт, Роман Куделя та Остап Квітковський — вільні члени; Володимир Процик — голова Контрольної комісії та Ляріса Полішук, Олег Бак-Бойчук — члени Контрольної комісії.

Д-р Теодосій Онуферко — голова Товариського суду.

X Крайовий З'їзд вибрав керівні органи „Зарева” на ЗСА в такому складі: Мирослав Кий — голова, Роман Куделя — перший заступник і референт зовнішніх зв'язків, Віра Дорожницька — заступник організаційний референт, Роман Гордицький — заступник, Надія Лукницька — секретар, Євген Рудахевич — пресовий референт, Рома Гелетканіч — фінансовий референт, Христина Гелетканіч, Євген Луців та Ляріса Полішук — вільні члени; Леся Гордицька — голова Контрольної комісії, та Галя Гелетканіч і Маріяна Михайлюк — члени Контрольної комісії; Богдан Петрина — голова Товариського суду.

З'їзд поклав Дораду Раді „Зарева”, що складається із основоположників „Зарева” — д-ра Марка Антоновича і проф. д-ра Петра Стерча, уповноваживши їх, у порозумінні з

Центральним Проводом „Зарева”, доповнити Раді відповідними новими членами. З'їздом керувала президія в складі: інж. Михайло Савчук — президент, Роман Гордицький — заступник, Остап Квітковський — заступник та Ольга Михайлюк і Надія Лукницька — секретарі.

В програмі З'їзду доповідали д-р М. Антонович на тему: „Генеза „Зарева”, його ідеологічні закладки і його праця” та Гасюка на тему: „Зарево” в майбутньому: перспективи й можливості”.

З'їзд прийняв, з незначними змінами, ідеологічну платформу „Зарева”, яка зобов'язувала це товариство в минулому, а статут достотував до сучасних потреб.

Винесено ряд резолюцій й постанов та намічено план праці на чергову дворічну каденцію.

Одоголошено доручено д-рові Т. Онуферкові розпочати старання з метою скликання Ідеологічного Конгресу Молодечих Світоглядівих Націоналістичних Формаций.

Відаючи пошану пам'яті третьому Голові Проводу Українських Націоналістів — Олегові Штуплюв Ждановичеві тим членам „Зарева”, що відійшли у вічність та відспіванням національного гімну закінчено З'їзд.

50-РІЧЧЯ УЗО

Клівленд, О. — У суботу, 30-го вересня ц. р., тут в год. 7:30 вечора у великій залі школи св. Йосафата при 5720 Стейт Ровд в Пармі відбудеться ювілейний бенкет і бал для відмічення 50-річчя Українських Злучених Організацій у Клівленді. У святковій програмі передбачено: привіт губернатора стейту Огайо; привіт членів Конгресу й посадовців міст; слово д-ра Юрія Нестерчука, голови Інформаційного Бюро УККА у Вашингтоні; слово Джорджа Войновича, коміснера повіту Каяго; відзначення українських піонерів Великого Клівленду і основників УЗО та мистецька програма з участю соліста-тенора Богдана Чаплинського при фортепіановому супроводі п-ні Ганни Придаткевич. В годині 9:30 розпочинається товариська забава до якої

В КЛІВЛЕНДІ

гратиме оркестра „Темпо” під керівництвом Антона Калдуна. Квитки вступу можна замовити телефоном у членів Комітету: (216) 884-5015, 888-4220, 885-1088.

30-РІЧЧЯ НТША В ЧИКАГО

Чикаго, Ілл. — В суботу, 30-го вересня ц. р., в год. 6:30 вечором тут в Авдиторії парафії св. Володимира і Ольги відбудеться заходами Ювілейного Громадського Комітету, ювілей 30-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА. В програмі: святочне слово проф. д-ра Ярослава Падюха, голови НТША; виставка публікацій НТША; мистецька частина і перекуса. Вступ: 5 дол. від особи для дорослих і 3 дол. для студентів і пенсіонерів.

Газета „Стар Леджер” — про жалобний похід в Пассейку

Пассейк, Н. Дж. — Нью-аркський щоденник „Стар Леджер” у виданні з вівторка, 19-го вересня, повідомляє, що речник Українського Конгресового Комітету, Відділ Берген-Пассейк, під час інтерв'ю з кореспондентом цієї газети повідомив про те, що українці північного Нью-Джерзі у неділю, 24-го вересня о год. 1-й по полудні маршуватимуть вулицями вулицями Пассейку жалобним походом, відзначаючи 45-річчя голодомору в Україні.

Речник УККА також заявив, що „штучно

створений голод в 1932-1933 роках був зумисним замахом союзу українського уряду, щоб знищити кожен найменший слід української культури, національного почуття та стримління до самовизначення. Широкопоширений голод був наслідком політичного акту накиненої колективізації придуманої на те, щоб задати рух спротиву проти союзу українського уряду в Україні.

„Жалобний похід, — закінчив речник УККА, — відбудеться тому, щоб вшанувати тих, що безпечно померли”.

Кеннеді таки не плянує кандидувати на президента

Лос Анджелес. — Хоча місцева газета „Лос Анджелес Таймс” у своєму виданні зі суботи, 16-го вересня, покликаючи на „достовірні джерела”, твердила, що демократичний сенатор Едвард Кеннеді із Массачусетс засягає поради від стейтського касира Джессі Анра щодо своєї можливої кандидатури на президента ЗСА у 1980 році, то два дні пізніше сам Анра, як теж і речник Демократичного Комітету Каліфорнії заперечили цю вістку, заявляючи, що Кеннеді ніколи не говорив зі стейтським касиром у цій справі.

Анра — це колишній близький дорадник президента Джона Ф. Кеннеді і сенатора Роберта Ф. Кеннеді, братів сенатора Едварда Кеннеді, які згинув в атентатах. Після смерті обох братів Кеннеді, Анра та інші близькі дорадники перестерігали Е. Кеннеді, щоб не кандидувати на президента з уваги на можливу небезпеку і для нього з боку якоїсь психічнохворої особи чи фанатика.

Перед успішним заключенням „вершинної конференції” у Кемп Дейвід щодо замирення на Близькому Сході опитування виявили, що серед впливових членів Демократичної партії сенатор Е. Кеннеді мав більшу підтримку на кандидатуру на пост президента в 1980 році, ніж президент Джиммі Картер. Однак, вказують коментатори, успіх нарад між президентом Картером і египетським президентом Анваром ель-Садатом та ізраїльським прем'єром Менахемом Бегіном напевно значно збільшить популярність президента Картера в рядах Демократичної партії і американського загалу.

Члени уряду Родезії плянують відвідати ЗСА

Солсбері/Вашингтон. — Речники тимчасового уряду Родезії поінформували, що чотири члени виконавчої ради цього уряду, а саме білий прем'єр Іан Сміт і три представники поміркованих фракцій чорної більшості цієї африканської країни, єпископ Абель Музурера, пастор Ндабанджі Сітголе і плеємний ватажок Джеремаї Чірау, прийняли запрошення від 27-ох членів Сенату ЗСА прибути з візитою до Америки.

Тимчасовий родезійський уряд, проти якого веде збройну боротьбу радикальний „Патріотичний Фронт”, який має підтримку СССР і Куби, зобов'язався довести до перебрання влади чорною більшістю на початку наступного року. Проте, цього тимчасового уряду не визнає ні Вашингтон, ні Лондон, бо в ньому не беруть участі провідники члени представників „Патріотичного Фронту”. Зважаючи на те, що між Вашингтоном і Солсбері нема формальних політичних зв'язків, члени тимчасового родезійського уряду старатимуться одержати візди візи через

амбасаді ЗСА у сусідній Південно-Африканській Республіці. Американський Державний департамент мусить дати дозвіл на видання таких віз.

Єпископ Музурера і пастор Сітголе вже раніше відвідували ЗСА, але прем'єр Сміт і ватажок Чірау ще ніколи в Америці не були.

Речники родезійського уряду інформують, що чотири згадані діячі бажали б зустрінутися з членами уряду президента Джиммі Картера й американськими законодавцями, щоб представити становище тимчасового уряду і заперечити „фальшиві твердження т. зв. „Патріотичного Фронту”.

КИТАЙ НАМАГАЄТЬСЯ ПІДВИЩИТИ УРОЖАЙ

Пекін. — Нові керівники Китайської Народної Республіки перевіряють тепер свій сільськогосподарський план, який включає деякі привілеї для селян, щоб тим самим заохотити їх до збільшення продукції зерна і викликати більший ентузіазм до праці в колективізованих господарствах.

МОСКВА НЕВДОВОЛЕНА ЗАЯВОЮ КЕННЕДІ ПРО ЕМІГРАЦІЮ

Москва. — Советська центральна преса висловила „догану” сенатору Едварду Кеннеді за те, що він похвалився і подав до загального відома висліди його розмов з Леонідом І. Брежнєвим, генеральним секретарем ЦК КПСС і головою Президії Верховної Ради СССР та іншими советськими верховодами.

Зокрема советам не подобалась заява Кеннеді про візид з Советського Союзу 18-ох родин, які вже раніше сталися одержати дозвіл покинути СССР, але його не одержали з різних причин. Офіційний орган КПСС „Правда” не називає в коментарі прізвища американського сенатора, але справа про яку пишеться не залишає сумніву, що советські пропагандисти мали на увазі його, бо ніхто в останньому часі з американських політиків не виступав із заявою про еміграційні справи, зокрема про візид 18-ох родин з СССР. Політичні спостері-

гачі стверджують, що Москва навіть цю „джерельську” і тиху дипломатію сенатора Кеннеді потрактувала як втручання у внутрішні справи СССР, бо такі справи як еміграція все була і повинна залишитися на їхню думку в компетенції даної держави.

„Зрештою, — пише „Правда”, — Советський Союз немає в тих справах двох підходів, як це думають буржуазні дипломати, одного для публічного вжитку, а другого для дипломатії”. Советська газета звертає при тому увагу, що західні дипломатам „не зоскодило б більше звертати увагу, на підставі дипломатичних норм і звичайний такт”.

„Правда” однак не заперечила інформації сенатора Кеннеді про візид з Советського Союзу кільканадцятьох родин і тому на Заході вірять, що між ним і Брежнєвим таки дійсно була якась домовленість в тій справі.

В Ірані загинуло 15 000 осіб від землетрусу

Тегран, Іран. — Принаймні 15.000 осіб загинуло від великого землетрусу, який навістив Іран минулої суботи й неділі, 16 і 17-го вересня ц. р., знищивши цілком одно велике місто і біля 40 сіл у східній частині цієї країни. Офіційне пресове агентство Ірану ПАРС інформувало, що у місті Табас з 13 000 населенням залишилося при житті тільки 2 000 осіб. У місті загинув майже весь медичний персонал і тому існує побоювання, що багато поранених помре в наслідок ран, — говориться в повідомленні цього агентства. В кожній місцевості ще сотні осіб перебувають під грузами будинків. Знищені місцевості перебувають у цілковитій ізоляції від зовнішнього світу; немає води і електричного світла. Одинокою комунікацією являються військові радіоапарати, за допомогою яких уряд може надсилати до відповідних місцевостей допомогу в людях, харчах,

медикаментах тощо. Землетрус розпочався о годині 7:38 вечора, коли населення Ірану в більшості знаходиться в помешканнях, готуючись до вечері.

Землетрус був настільки сильний, що деякі високі будинки у столиці Ірану, віддалені на 430 миль від місця землетрусу, були пошкоджені трясинами. В місцевості Табас не залишилося ані одного будинку цілого; вони усі перемінилися в гори, при-сипаючи під своїми руїнами: тисячі осіб.

Центральний уряд вислав на допомогу військовій частині, транспортів літаки і гелікоптери, які повезли харчі, воду, медичний персонал та інші потрібні для рятувкової акції речі. Речники уряду заявили, що літаки мають труднощі посадок, бо землетрус знищив також усі асфальтові дороги, летища і всі більші площі, які могли бути використані літаками.

Майор КГБ і працівник ОН попросив права азилу в ЗСА

Нью Йорк, Н. Й. — Кореспондент газети „Ді Нюз Ворлд” Геррі Статос інформувало у числі з 19-го вересня ц. р., що 48-річний Іманс Лесінскіс, латвієць з уродження, який працював в Організації Об'єднаних Націй перекладачем і був рівночасно високим старшиною КГБ, попросив права політичного азилу в З'єднаних Стейтах Америки і його справу розглядає тепер Державний департамент.

Лотар Рудзітис, видавець латвійської газети „Лайкес”, яка появляється дві рази в тиждень в Брукліні, поінформував закордонних кореспондентів про втечу майора КГБ Лесінскіса і заявив, що він втік з советської місії до ОН разом зі своєю дружиною Размою і 20-річною дочкою Євою під час Дня Праці до Вашингтону і більше не повернувся на місце своєї праці. Рудзітис відмітив, що дружина втікача також працювала в советській

місії до ОН.

У Вашингтоні речник Державного департаменту заявив, що він не може ані визнати, ані заперечити цієї інформації, підкреслюючи: „ми старанно розглядаємо її”. Рудзітис сказав кореспондентам, що Лесінскіс працював в Нью Йорку два роки і правдоподібно чекав з втечею поки його дочка не одержить дозволу відвідати їх і шийно тоді використав нагоду. Речник советської місії до ОН відмовився відповісти на запитання у цій справі. Згідно з твердженням Рудзітиса, майора КГБ Лесінскіса переслухували вже урядовці Державного департаменту і Еф-Би-Ай, а після передали його на дальші допити до Сі-Ай-Ей.

Поки не закінчилося слідство, речники ЗСА не дозволяють на жадні зв'язки з втікачами, але відомо, що вони перебувають десь у стейті Вірджинія.

Напади на болгарських антикомуністів

Лос Анджелес, Каліф. — Пресове агентство Ройтерс інформувало, що з 1974 р. сталися три загадкові напади на болгарських антикомуністичних діячів, один з яких закінчився трагічною смертю.

Георгій Марков, диктор і радіокоментатор кількох західних радіостанцій, включно з радіостанцією „Вільна Європа”, помер 11-го вересня в Лондоні, Англія, при загадкових обставинах.

Ще перед своєю смертю, Георгій Марков сказав своїм друзям, що його хотів вдарити в стегно отруйним вистриєм парасолі. Вдова Маркова заявила, що це було політичне вбивство її чоловіка, який активно виступав по радіо проти сучасного комуністичного режиму Болгарії.

Англійські паталогі і бактеріологи займаються тепер дослідями його тканини з метою оприлюднення, чи він не був отруєний.

Другий болгарський радіокоментатор, Владімір Костов, який проживав в Парижі поінформував кілька днів тому пресову службу Ройтерс, що 26-го серпня ц. р., хтось вдарив його в спину неадекватним камнем, однак на його

спині залишився слід подібний до вусу бджоли.

Третій болгарський втікач, Стефан Банков, який передає релігійні радіопередачі, розповів згаданий пресовій службі, що в 1969-му році він разом з дружиною і дітьми покинув Болгарію і перебував 42 дні в американській амбасаді в Стокгольмі, бо болгарський уряд домагався його повороту. У 1974-му році, коли він повертався з Південної Америки, до нього в літаку підійшли чоловік і жінка та розпитувалися про його походження. Коли погасили світло для висвітлення філму, ця жінка підійшла до нього знову і розлила якусь рідину зі своєї склянки на його плече. Через півгодини він відчув біль в лезеннях і в шні та мусів звернутися до стюардеси за ліками. Дальше він сказав, що його бік був спаралізований на протязі 10-ти днів.

Понад шість тижнів тому, коли С. Банков вийшов з хати, щоб іти до своєї студії, під'їхало спортивне авто, з якого мужчина два рази вистрілював, але не попав. Банков додав, що цей випадок він зголосив на поліцію.

Щоденник „Чикаго Трибюн” помістив статтю д-ра Маркуса про Лук'яненка

Чикаго. — У „Чикаго Трибюн” з 5-го вересня, надруковано статтю „Ще один призабутий дисидент”, автором якої є д-р Василь Маркус, професор політичних наук в Лойола університеті, який теж працює над книжкою про підпільні релігійні твори в Україні.

У своїй інформативній статті д-р Василь Маркус накреслює життєвий шлях дисидента Левка Лук'яненка, за професією адвоката, промінену постать в українській групі нагляд за виконанням Гельсінської угоди, що його 18-го липня у малому містечку Горолні засудили на 15 років; 10 років важких таборів праці та 5 років екзилу, закінчуючи йому — „змову проти збереження цілості соціалістичної батьківщини Советського Союзу”.

Д-р Маркус, ілюструючи життя дисидента Левка Лук'яненка, згадує і про заснування Української групи нагляд над виконанням Гельсінської угоди та про її провідника, поета Миколу Руденку і про уязненого дисидента історика, письменника та есеїста Валентина Мороза, представляючи американському читачеві героїство

ОКСАНА КОНДРАТ ОБРАНА НА „МІС СОЮЗІВКУ” 1979

Новообрана „Міс Союзівка” Оксана Кондрат (посередній) із своїми принцесами Лідією Лодинською (справа) і Лідією Білон.

Союзівка (Ід). — Завершуючи літній сезон на цій оселі УНСоюзу, у рамках щорічного святкування Союзівки, за традиційним звичаєм, 24-й раз з черги обрано „Міс Союзівку” 1979 — 18-річну Оксану Кондрат. У суботу, 16-го вересня, о год. 12-й вночі, Володимир Гентіш, конференсьє цієї програми проголосив, що тричленне жюрі — інж. Андрій Лапичак, інж. Дам'ян Кордуба та п. Іван Когут — одоголосно вибрали Оксану Кондрат новою „Міс Союзівкою”, першою дружиною — Лідією Лодинською, другою — Лідією Білон.

Оксана Марія Кондрат, дочка інж. Петра та Марії Кондратів, замешкалив в Чельтенгам, Па., є студенткою першого року інженерії в Дрексел університеті. Вона проявляє велику активність у житті молодіжних організацій, бо діяльна у Пласті, в Українській Студентській Громаді у Філадельфії, ансамблі бандуристів ім. Василя Симоненка, три роки підряд належала до ансамблю „Волошки”. Оксана, залюбки їздить на лещатах, бере участь у плавацьких змаганнях, кількакратно отримуючи відзначення. Вона та її родина є членами 153-го Відділу УНСоюзу.

Оксана Кондрат, висловлюючи свою радість, сказала: „Цей вибір для мене є не тільки радісною несподіванкою, але й почесною, я горда, що мені у зв'язку з моєю роллю прийдеться виконувати

85-річчя УНСоюзу, я дуже радо виступатиму на всіх імпрезах, пов'язаних з цими ювілеями”.

22-річна Лідія Лодинська є дочкою Омеліяна та Івонни Лодинських, замешкалив у Нью Йорку. Закінчила студії з біології у Централ Коннектикат Стейт коледжі із ступенем бакаляра, сьогодні старість отримати дозвіл вчити у початкових школах. Ліда є членом Пласту, належить до місцевого танцювального ансамблю та є членом Одобон Сосаті. Вона і її батьки належать до 414-го Відділу УНСоюзу.

Лідія Білон, якій 18 років, є дочкою д-ра Олександра та Ірини Білонів з Ньюарку, Дел. Вона є студенткою „бізнес адміністрейшен” та історії мистецтва в Делаварському університеті. Лідія активна в СУСТА та місцевій студентській громаді. Вона є членом 25-го Відділу УНСоюзу.

Обидві дружини виявили задоволення своїм вибором і заявили, що вони дуже радо виступатимуть на союзівних імпрезах.

Після проголошення вибору, уступаючи „Міс Союзівка” Арета Ракоча покляла корону наверх волосся новообраною „Міс” під оплески присутніх. Кожну з цих дівчат укороновано і вони отримали китиці рожевих А.Ракочі та від п-ні Квітки Стецюк, не-

(Закінчення на ст. 4-ій)

**ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 100-РІЧЧЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЧНОЇ ГІМНАЗІЇ у Львові**
запрошує всіх колишніх Педагогів та Учні Української
Академічної Гімназії й інших середніх шкіл у Львові, на

ЮВІЛЕЙНУ ЗУСТРІЧ

з НАГОДИ ЗАКІНЧЕННЯ СВЯТКУВАНЬ, ДЛЯ
ВІДЗНАЧЕННЯ 100-РІЧЧЯ УАГ у Львові.

яка відбудеться

в суботу й неділю, 23 і 24 вересня 1978 р.
на Союзі в Кергонксоні, Н. Й.

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

Субота, 23-го вересня 1978 р.

Год. 9-та рано — Реєстрація.

Год. 2-га по пол. — ДІЛОВА СЕСІЯ, керівник: інж. Е-
стахій Филипович; відкриття: о. митрат Мирослава
Харика; доповіді: а) проф. д-р Василь Лев,
б) проф. д-р Микола Богатюк; вибір комісії: ре-
зольційної і ліквідаційної.

Год. 7-ма веч. — ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ — тост-
мастер Юрій Карманін. Слово — о. митрат Миро-
слава Харика. Привіт та вітання мистецьких кар-
тин.

Год. 10-та веч. — ЮВІЛЕЙНИЙ БАЛЬ — аранжер
Юрій Лопатинський, оркестра „Союзісти“.
На бенкеті і балу зобов'язує вечірній одяг.

Неділя, 24-го вересня 1978 р.

Год. 9-та рано — БОГОСЛУЖБА І ПАНАХИДА.

Год. 11-та перед пол. — МАНІФЕСТАЦІЙНІ ЗБОРИ
ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 60-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕН-
НЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ І ДЕР-
ЖАВНОСТІ. Слово — ред. Ярослав Гайвас.

Год. 12-та дня — СПІЛЬНА ФОТОЗІМКА —
ЗУСТРІЧІ ОДНОКЛАСНИКІВ — ДОЗВІЛЛЯ.

Год. 2-га по пол. — ПРОШАЛЬНИЙ ОБІД І ЗА-
КРИТТЯ ЗУСТРІЧІ.

Під час зустрічі будуть показані виставки: мистецьких
образів, ювілейних фотознімків і преси, також будуть ви-
світлені найновіші фільми і прозорки зі Львова.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

СОВЕТИ ПЕРЕКИДАЮТЬ ВІЙСЬКА НА ЯПОНСЬКІ ОСТРІВ

Токіо, Японія. — Со-
ветський Союз, перший раз
на протязі 18-ти років,
перекинув свої військові
частини на острів Еторо-
фу, який до Другої сві-
тової війни належав Японії.
Пресові агентства інфор-

мують, що Москва пере-
кинула на острів покинуто
2500 вояків і деяку кількість
зброї. Загальною здогаду-
ються, що це потягнення
Кремля є тісно пов'язане з
недавно підписаним
японсько-китайським
мирним договором проти
якого ввесь час протесту-
вали комуністсько-московські
верховоди.

ВИСТАВКА ІКОН

ЦЕРКОВНО-РЕЛІГІЙНИХ КАРТИН

відбудеться

у Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, NEW YORK, N.Y.

від 24 вересня — 12 жовтня 1978 р.

Відкриття в неділю, 24 вересня 1978 року,
о год. 4-й по пол.

ЗАПРОШУЄМО ВІДВІДУВАТИ:

вівторок-неділя — 2-4 по пол.

Тел.:

(212) 288-8660

Мистецький Комітет UIA

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТІ

Вшановуючи світлу пам'ять померлих дорогих осіб,
на українські студії в Гарвардському університеті
пожертвували:

Леся Ковалів — 2,640 дол., в пам'ять чоловіка бл. п.
д-ра Петра Ковалів.

Тетяна й Іван Стельмахи — 1,000 дол., в пам'ять тра-
гічно померлого внука бл. п. Ореста Василя Кулиничка.

Анна Мельник — 1,000 дол., в пам'ять і в шосту річницю
смерті чоловіка бл. п. інж. Богдана Мельника та в па-
м'ять сестри бл. п. Катрі Горобішівської.

Стефан Стефанів — 500 дол., в пам'ять батьків с. п.
Василя і Катерини Стефанів.

Ніна Ніколенко та донька Людмила з мужем Петром
Доброполюком — 500 дол., у світлу пам'ять та в другу
річницю смерті мужа й батька бл. п. Дмитра Ніколенка.

Марія Селіська — 500 дол., в пам'ять сина бл. п. Іллі
Селіського.

Семен Темченко, сини Марко, Борис та родина — 250
дол., замість квітів на могилу дружини й мамі бл. п.
Галини Темченко.

Люба Данило — 200 дол., в пам'ять та в п'яту річницю
смерті чоловіка бл. п. Василя Данила.

Прийшли — 120 дол., замість квітів на могилу бл. п.
Степана Візницького, батька п-ва Буряк і п-ва Вижницьких.

Андрій Чорнобіл — 100 дол., замість квітів на могилу
бл. п. вуйка Івануса.

Олександр Даченко Кочман — 100 дол., в пам'ять
батька бл. п. Івана Андріановича Даченка.

Д-р Євген і Неоніла Стецькові — 100 дол., замість
квітів на могилу бл. п. д-ра Мирослава Орловського.

Олена й Іван Куй — 100 дол., Ірина і Михайло Біленькі
— 50 дол., замість квітів на могилу сестри й тети бл. п.
Ярослава Люба з Іваном Хижак та швагрі й вуйка бл. п.
Дмитрія Тишняка.

Анна Калітан, д-р Теофіл Артемович — по 100 дол.,
д-р Олександр Гудзак, д-р Всеволод Клофас, д-р
Володимир Когутак, д-р Михайло Логан, д-р Осип
Тимочко — по 25 дол., д-р Марія Козарська, Володимир і
Віра Мотика — по 20 дол., Петро Яриш — 15 дол.,
Володимир Кольцо, Роман і Анна Чорнобіл, Микрон і
Галіа Тишнік, Омелья і Марія Омельніські — по 10 дол.,
замість квітів на могилу бл. п. д-ра Дмитра Калітана.

Меланія Дмитрів — 50 дол., замість квітів на могилу
чоловіка бл. п. д-ра Григора Дмитрова.

Євгенія й інж. Дмитро Негрич — 40 дол., Марія й інж.
Богдан Пашківські — 30 дол., Ірина і Юрій Лапівські,
„Самопоміч" — по 25 дол., Марія і Михайло
Криванівські, Євгенія і Володимир Кольцо, Марія
Холсвуч, д-р Марія і Мирослава Козарські — по 20 дол.,
Марія і Володимир Скорупські, Марта і Леся Семка,
Люба і Любомир Білик, Ярослава і Володимир Зелез,
Стефанія Ващук, Ізабелла і Зенон Омельніські, Софія і
Михайло Сіна, Ольга і Михайло Малинівські, Олек-
сандр Грабар, Петро Яриш, Мирослава і Андрій Повх
— по 10 дол., Хрестів Ковч, Степанія Лаба, Володимир
Цюга — по 5 дол., замість квітів на могилу бл. п. Миколи
Костинюка.

Ірина й Антін Рушницькі — 30 дол., Антін Тимкевич,
Ольга і Степан Парубачки — по 25 дол., д-р Ориса і д-р
Юрій Каралічки — 20 дол., замість квітів на могилу бл. п.
інж. Юліана Мусакосовського.

Петро Хлібонич з синами — 25 дол., замість квітів на
могілу бл. п. Антонова Траски.

Михайло Лисогір — 25 дол., замість квітів на могилу
кузена бл. п. Осипа Тарашука.

Катерина і Андрій Буки — 20 дол., замість квітів на
могілу бл. п. Степана Візницького.

Василь Кий — 20 дол., в пам'ять бл. п. Михайла
Момота.

П-во Данилишин, Марія Волошини — по 20 дол.,
Григорій Кісіль — 15 дол., п-во Мигаль, п-во Іванко,
Петро Лютий — по 10 дол., п-во Пшибильські, п-во Марко,
п-во Брик, Михайло Колодій, п-во Наконечні, Анастасія
Наконечні — по 5 дол., в пам'ять бл. п. Катерини Кісіль.

Дякуючи жертводавцям за пожертву, лиймо до
Господа Бога з молитовним проханням, щоб дарив
померлим вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФКУ

Сл. п. О. Николаїв-Коваленко пожертвував 2500 дол. на культурні цілі

Шістнадцятого серпня
1978 р. в Едмонтоні,
Канада, помер Олекса
Маркович Николаїв, якого
дійсно прізвище було
Коваленко. Покійний
народився 1903 р. на
Херсонщині. Замолоду
брав участь у визвольній
боротьбі, а потім змушений
був ховатися від совєтської
влади. У тридцятих роках
його так заарештували,
але за якийсь час йому
вдалося звільнитися. Тоді
Олекса Маркович змінив
прізвище і виїхав із своєї
округи. Йому не вдалося
здобути вищу освіту, хоч
він не раз пробував
дістатися на студії, й навіть
коротко вчився в універ-
ситетах. Закінчив лише
агрономічний технікум.

Покійний цікавився
літературою, купував
книжки й передплатував
часописи, багато читав і
говорив доброю літератур-
ною мовою. На жаль, до
смерті не побував страху
переслідувачів, навіть тоді,
коли в Канаді йому вже
ніщо не загрожувало. Його
життя було повне пригод,
які він чомусь не записав,
хоч і збирався не раз це
робити. Друзі й земляки
поховали його на цвинтарі
св. Михайла в Едмонтоні,
поряд його дружини, що
померла кілька років
раніше.

Сл. п. О. Николаїв-
Коваленко залишив свою
хату, в якій жив сам, був
бездітний, родині Сениши-
них: Григорієві та Анні,
зокрема їхній дочці
Настуні, яка зобов'язалася
доглядати могилу Покій-
ного та його дружини. Не

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОЮЗУ!

Увага! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦІ! Увага!

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ва „САМОПОМІЧ“

яка має своє приміщення у сусідстві Української Академії
св. Юра при площі Т. Шевченка в Нью Йорку

повідомляє, що

ВПИСИ УЧНІВ ДО ДОШКІЛІ І ДО ВСІХ КЛАС ПРОДОВЖЕНО ДО КІНЦЯ ВЕРЕСНЯ 1978 РОКУ

Просимо зголошувати дітей до канцелярії Т-ва „Са-
мопоміч“ або до дирекції школи.

Дітей до дошкільної (4/5-5 р.), можна також зголо-
шувати до п-ні Віри Дорожинської, учительки дошкільної.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

Чикаго й околиця!

Окружний Комітет Відділів УНСОЮЗУ в Чикаго, Ілл.

повідомляє, що

в суботу, 7 жовтня 1978 р., о год. 6:30 веч.
в Союзному Домі в Чикаго, Ілл.

при 845 Н. Вестерн Авеню

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів Округи

Участь в нарадах повинні взяти члени Окружної Управи,
всі відділові урядовці та делегати на 29-ту Конвенцію УНС.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за
останніх 9 місяців.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою
якої є придбати до кінця року 2,000 нових членів.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

д-р Микрон Куропас, заступник гол. преде. УНС
Василь Орловський, головний організатор УНС
інж. Анатолій Дорошенко, гол. радний УНС
Олена Олек, голова ради УНС
Богдан Дейчаківський, обласний організатор
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Михайло Сорока голова
Степан Горалевський секретар

шував Покійний більшість 30
років, влаштували гарний
похорон і поминальний
обід. Панахиду відправили
о. прот. А. Хом'як та о.
архим. О. Шербань. На
похороні та обіді було 50
осіб.

Для вшанування пам'яті
Олекси Марковича та його
дружини Віри, Григорія та
Анни Сенишини разом зі
своєю дочкою Настунею
пожертвували 1500 доларів
на видання вокальних
творів, що їх написали такі
українські композитори:
Микола Фоменко кантата
„Слава Мазепі“, „Монолог
перед шаблем“, „Діва
Марія“, Григорій Кітас-
тий „Конотопська слава“.

Я. Славутин

У безмежному смутку повідомляємо Родину, Приятелів та Знайомих,
що Волею Всевисьшого, 16-го вересня 1978 року,
відійшов від нас у Вічність, на 55-му році життя
наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

СВ. П.

ЛЮБОМИР ІВАН СТАСЮК

довголітній член Управи Пластиристу і хору „Бурлаки“ в Боффало, Н. Й.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться з похоронного заведення Слоток, Боффало,
Н. Й., 20-го вересня 1978 р., о год. 8:45 ранку, до церкви св. Миколая, а згодом на цвинтар
Mt. Calvary Cemetery в Боффало, Н. Й.

Горем прибиті:

ГАЛИНА — дружина
ДІЯНА І ПЕТРО — діти
МАРКІАН з родиною — брат
МАКО з родиною — брат
ПЕТРО МУРІЙ з дружиною СТЕФАНІЄЮ — вуйко
ДМИТРО СТАСЮК з родиною — вуйко в Україні
ВОЛОДИМИРА ЛОНКЕВИЧ — тесть

КУЗНИ: СТЕПАН КРАВЧЕНЮК з родиною
ОСИП КРАВЧЕНЮК з родиною
МАРІЯ КОВІЛІАНСЬКА з родиною
ОМЕЛЯН МУРІЙ з родиною
ОЛЕКСАНДРА ВАГНЕР з родиною
ГАЛЯ КЛЮЧОВА з родиною
та всі близькі і дальша Родина в Україні, Америці і Канаді

Замість квітів на могилу проситься скласти пожертви на Патріарший Фонд.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАС БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Цим повідомляємо Високо Шановне Громадянство
м. Ірвінгтоні й околиць, що
дня 24-го вересня 1978 року
в церкві св. Тройці в Ірвінгтоні, Н. Дж.
836 Lyons Avenue
буде відправлена

УРОЧИСТА ПАНАХИДА за душу св. п. прем'єр-міністра Української Держави проф. д-ра

БОРИСА МАРТОСА

у ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ЙОГО СМЕРТИ
Панахида буде відслужена о год. 12-й дня.
ЦЕРКОВНА УПРАВА І НАСТОЯТЕЛЬ

В пам'ять

бл. п. д-ра Осипа Любчака

складаємо замість квітів на могилу

50.00 доларів

на фонд Катедр Українознавства в Гарварді.

Д-р Іван і Олександра КИЗИКИ

Замість квітів на могилу

св. п. Івана Мартинюка

складають 25.00 доларів

на фонд Катедр Українознавства при Гарвардському

Університеті.

Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

Оксана і Роман ЧАВС

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Дорогого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНІА

бл. п.

ОСИПА МАЛЕЦЬКОГО

складаємо:

на Гарвардський Український Інститут \$50.00

і на П'ятий Фонд „Свободи“ 10.00

дружина КАТЕРИНА з дітьми і внуками

Координаційна Рада Відділів УККА
Стейту Нью Джерзі
ВІДДІЛ ПАССЕЙК-БЕРГЕН
запрошує все Громадянство
на

МАНІФЕСТАЦІЮ

для відзначення

45-ої річниці штучно викликаного Московою голоду
в Україні в 1932-33 рр.

Неділя, 24-го вересня 1978 року
в Пассейку, Н. Дж.
Початок: в 1-й годині по полудні
Збірка: Українська Централь,
240 Hope Avenue
Похід: до Парку Тараса Шевченка
ПАНАХИДА І ПРОГРАМА

